

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 7ης Μαΐου 1991 *

Στην υπόθεση C-69/89,

Nakajima All Precision Co. Ltd, εταιρία ιαπωνικού δικαίου, με έδρα το Τόκιο, εκπροσωπούμενη από τον C.-E. Gudin, δικηγόρο Παρισιού, διατηρούντα γραφείο και στις Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον R. Faltz, 6, rue Heine,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον H.-J. Lambers, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, και τον E. H. Stein, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενους από τους J. Voillemot και A. Michel, δικηγόρους Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Käser, επικεφαλής της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

καθού,

υποστηριζομένου από

- 1) την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τον E. de March και Eric White, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον R. Wagner, γερμανό δημόσιο υπάλληλο, αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής στο πλαίσιο του προγράμματος ανταλλαγών με υπαλλήλους εθνικών υπηρεσιών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον G. Berardis, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

2) την **Committee of European Printer Manufacturers (Europrint)**, εδρεύουσα στην Κολωνία (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τον D. Ehle, δικηγόρο Κολωνίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt et Harles, 4, avenue Marie-Thérèse,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο:

- αφενός, να κηρυχθούν ανεφάρμοστα ως προς την προσφεύγουσα, δυνάμει του άρθρου 184 της Συνθήκης ΕΟΚ, τα άρθρα 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, και 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1), και,
- αφετέρου, να ακυρωθεί, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3651/88 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1988, για την επιβολή οριστικού δασμού αντίντάμπινγκ στις εισαγωγές κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκκίδων καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 317, σ. 33), καθόσον ο εν λόγω κανονισμός αφορά την προσφεύγουσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias και M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler, F. Grévisse, M. Zuleeg και P. J. C. Karpeyn, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz

γραμματέας: D. Louterman, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση,

αφού άκουσε τις προφορικές αναπτύξεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 5ης Ιουλίου 1990,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 5ης Δεκεμβρίου 1990,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Μαρτίου 1989, η Nakajima All Precision Co. Ltd (στο εξής: Nakajima), εδρεύουσα στο Τόκιο, άσκησε προσφυγή που έχει ως αντικείμενο:
  - αφενός, να κηρυχθούν ανεφάρμοστα, ως προς την προσφεύγουσα, δυνάμει του άρθρου 184 της Συνθήκης ΕΟΚ, τα άρθρα 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, και 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1), και,
  - αφετέρου, να ακυρωθεί, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3651/88 του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1988, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκκίδων καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 317, σ. 33), καθόσον ο εν λόγω κανονισμός αφορά την προσφεύγουσα.

- 2 Η Nakajima, η οποία παράγει μόνο γραφομηχανές και εκτυπωτές, κατασκευάζει τέσσερις τύπους κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκκίδων χαμηλών προδιαγραφών. Κατά τους ισχυρισμούς της, την προσφεύγουσα χαρακτηρίζει, αφενός, το ότι αποκλειστική δραστηριότητά της είναι ότι παράγει αλλά δεν διαθέτει κανενός είδους σύστημα διανομής και πωλήσεων· η Nakajima δηλώνει, συγκεκριμένα, ότι έχει περιορισμένο αριθμό πελατών και ότι δεν προβαίνει στην παραγωγή παρά μόνο κατόπιν λήψεως παραγγελιών, με αποτέλεσμα τα έξοδα παραγωγής της να είναι πολύ μειωμένα. Αφετέρου, η προσφεύγουσα, επί σειρά ετών, δεν έχει πραγματοποιήσει πωλήσεις εκτυπωτών στην ιαπωνική αγορά και διαθέτει τα προϊόντα της αποκλειστικά στο εξωτερικό. Έτσι, το μεγαλύτερο μέρος των εκτυπωτών της πωλείται ως Original Equipment Manufacture (στο εξής: OEM) σε αλλοδαπούς κατασκευαστές ή σε ανεξάρτητους διανομείς που εμπορεύονται τα προϊόντα με το δικό τους εμπορικό σήμα, ενώ το εναπομένον τμήμα της παραγωγής της διατίθεται στην αγορά με το σήμα « All », επίσης από ανεξάρτητους διανομείς. Η Nakajima υπογραμμίζει ότι οι πωλήσεις εκτυπωτών της στην αγορά της ΕΟΚ αντιπροσωπεύουν το 41,7 % του συνόλου των πωλήσεων εκτυπωτών που πραγματοποίησε το 1986.

- 3 Το 1987, η Committee of European Printer Manufacturers (στο εξής: Europrint) κατέθεσε ενώπιον της Επιτροπής, επ' ονόματι των κατασκευαστών της ευρωπαϊκής βιομηχανίας κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκκίδων, καταγγελία με την οποία ζήτησε να κινηθεί η διαδικασία αντιντάμπινγκ κατά των Ιαπώνων εξαγωγέων του εν λόγω τύπου εκτυπωτών, στους οποίους περιλαμβάνονταν και η Nakajima.
- 4 Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία αντιντάμπινγκ βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1, στο εξής: παλαιός βασικός κανονισμός). Η διαδικασία αυτή οδήγησε στην έκδοση, με βάση τον παλαιό κανονισμό, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1418/88 της Επιτροπής, της 17ης Μαΐου 1988, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκκίδων καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 130, σ. 12, στο εξής: προσωρινός κανονισμός). Με τον κανονισμό αυτό, επιβλήθηκε στη Nakajima προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ 12,3 %.
- 5 Στις 11 Ιουλίου 1988, το Συμβούλιο εξέδωσε τον προαναφερθέντα κανονισμό 2423/88 (στο εξής: νέος βασικός κανονισμός), ο οποίος κατάργησε τον παλαιό βασικό κανονισμό. Ο νέος αυτός βασικός κανονισμός τέθηκε σε ισχύ από 5ης Αυγούστου 1988 και εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο του 19, δεύτερο εδάφιο, « στις διαδικασίες που έχουν ήδη αρχίσει ».
- 6 Βάσει του νέου αυτού βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 23 Σεπτεμβρίου 1988, τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2943/88, για την παράταση του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκκίδων καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 264, σ. 56)· με τον κανονισμό αυτό παρατάθηκε η ισχύς του προσωρινού δασμού για χρονικό διάστημα δύο μηνών κατ' ανώτατο όριο.
- 7 Στις 23 Νοεμβρίου 1988, το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και βάσει του νέου βασικού κανονισμού, εξέδωσε τον προαναφερθέντα κανονισμό 3651/88 (στο εξής: οριστικός κανονισμός). Δυνάμει του κανονισμού αυτού, που τέθηκε σε ισχύ από τις 25 Νοεμβρίου 1988, το ύψος του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ για τη Nakajima ορίστηκε σε 12 %, ενώ τα ποσά που είχαν καταβληθεί ως εγγύηση με τη μορφή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ δυνάμει του προσωρινού κανονισμού εισπράχθηκαν οριστικά με βάση το ποσοστό του οριστικού δασμού.

- 8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Απριλίου 1981, η Nakajima υπέβαλε αίτηση κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζήτησε, κυρίως, την αναστολή εκτελέσεως ως προς αυτήν του οριστικού κανονισμού και, επικουρικός, κάθε άλλο προσωρινό μέτρο που θα ήταν αναγκαίο μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 1989.
- 9 Με Διατάξεις της 17ης Μαΐου και 4ης Οκτωβρίου 1989, το Δικαστήριο επέτρεψε την παρέμβαση, αντιστοίχως, της Επιτροπής και της Europrint υπέρ του Συμβουλίου.
- 10 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά, η διαδικασία, καθώς και οι λόγοι ακυρώσεως και οι ισχυρισμοί των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον τούτο απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

I — Επί του ισχυρισμού περί μη δυνατότητας εφαρμογής του νέου βασικού κανονισμού

- 11 Προς στήριξη του ισχυρισμού που συνίσταται στη μη δυνατότητα εφαρμογής, ως προς την προσφεύγουσα, των άρθρων 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, και 19 του νέου βασικού κανονισμού, η Nakajima επικαλείται τρεις λόγους, ήτοι, παράβαση ουσιώδους τύπου, παραβίαση της συμφωνίας περί εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ) που εγκρίθηκε, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, με την απόφαση 80/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1979, περί συνάψεως των πολυμερών συμφωνιών που προέκυψαν από τις εμπορικές διαπραγματεύσεις 1973 έως 1979 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/019, σ. 3), και, τέλος, παραβίαση ορισμένων γενικών αρχών του δικαίου.

1. Επί του ισχυρισμού περί ανισχύρου του νέου βασικού κανονισμού λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου

- 12 Προς στήριξη του εν λόγω ισχυρισμού, η Nakajima προβάλλει, πρώτον, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού στερείται νομιμότητας λόγω ελλείψεως αιτιολογίας.

- 13 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η διάταξη αυτή καθιερώνει νέα μέθοδο υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, η οποία έχει θεμελιώδεις διαφορές σε σχέση με τη μέθοδο που εφαρμοζόταν υπό τον παλαιό βασικό κανονισμό, όσον αφορά την περίπτωση κατά την οποία δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία πώληση ομοειδούς προϊόντος επί συνήθων εμπορικών πράξεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής ή καταγωγής. Η μέθοδος όμως αυτή, σύμφωνα με την οποία, για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, λαμβάνονται υπόψη τα έξοδα και τα κέρδη άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής από επικερδείς πωλήσεις ομοειδούς προϊόντος, υπάρχει κίνδυνος να οδηγήσει σε παράλογα αποτελέσματα και διακρίσεις σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη, όπου η δομή των επιχειρήσεων αναφοράς δεν έχει καμία ομοιότητα με αυτήν της επιχειρήσεως την οποία αφορά ο υπολογισμός. Η Nakajima τονίζει, ειδικότερα, ότι δεν διαθέτει κανενός είδους δίκτυο εμπορίας των προϊόντων της και ότι το σύνολο της παραγωγής της πωλείται στο στάδιο « έξοδος από το εργοστάσιο » σε ανεξαρτήτους διανομείς, ενώ όλες οι επιχειρήσεις αναφοράς διαθέτουν ίδιο δίκτυο που εξασφαλίζει τη διανομή των προϊόντων τους στην Ιαπωνία. Η Nakajima συνάγει ότι, στον εν λόγω νέο βασικό κανονισμό, το Συμβούλιο όφειλε να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους επελέγη αυτή η νέα μέθοδος υπολογισμού και να εξηγήσει πώς η εφαρμογή της εν λόγω μεθόδου δεν συνεπάγεται διακρίσεις εις βάρος επιχειρήσεων σαν την προσφεύγουσα.
- 14 Επ' αυτού πρέπει να σημειωθεί, καταρχάς, ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλ. ιδίως την απόφαση της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, Gestetner Holdings, Συλλογή 1990, σ. I-781, σκέψη 69), από την αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 190 της Συνθήκης πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και αναμφισβήτητο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη του μέτρου ώστε να είναι σε θέση να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχο του.
- 15 Επίσης, πρέπει να επισημανθεί ότι στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, όπως αυτό έχει στον παλαιό και τον νέο βασικό κανονισμό, καθορίζονται οι μέθοδοι υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής τιμής του προϊόντος στην περίπτωση που δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία πώληση ομοειδούς προϊόντος στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής ή καταγωγής ή όταν τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν δίκαιη σύγκριση. Η κατασκευασμένη κανονική τιμή υπολογίζεται με πρόσθεση του κόστους παραγωγής και ενός ευλόγου περιθωρίου κέρδους.

- 16 Κατά τον παλαιό βασικό κανονισμό, στο κόστος παραγωγής προσετίθετο ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά έξοδα και άλλα γενικά έξοδα (στο εξής: έξοδα ΠΓΔ). Το κέρδος δεν έπρεπε να είναι μεγαλύτερο από το κανονικό κέρδος στην περίπτωση που οι πωλήσεις προϊόντων της ίδιας κατηγορίας στην εσωτερική αγορά της χώρας καταγωγής απέδιδαν κατά κανόνα κέρδη· στις άλλες περιπτώσεις η διάταξη προέβλεπε καθορισμό του κέρδους « επί οποιασδήποτε λογικής βάσεως χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες πληροφορίες ».
- 17 Ενώ υιοθετεί τον ίδιο τρόπο υπολογισμού του κόστους παραγωγής με τον παλαιό βασικό κανονισμό, ο νέος βασικός κανονισμός προβλέπει ότι τα έξοδα και το κέρδος υπολογίζονται με βάση τα έξοδα και το κέρδος που πραγματοποίησε ο παραγωγός ή ο εξαγωγέας σε επικερδείς πωλήσεις ομοειδών προϊόντων στην εγχώρια αγορά (άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, τρίτη περίοδος) και ότι, αν τέτοιου είδους στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα, δεν είναι αξιόπιστα ή δεν είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν, ο υπολογισμός γίνεται με βάση τα έξοδα στα οποία έχουν υποβληθεί και το κέρδος που έχουν πραγματοποιήσει άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής σε επικερδείς πωλήσεις παρομοίου προϊόντος (άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, τέταρτη περίοδος). Ο νέος βασικός κανονισμός προσθέτει ότι, αν δεν μπορεί να εφαρμοστεί καμία από αυτές τις δύο μεθόδους, τα έξοδα και τα κέρδη υπολογίζονται με αναφορά στα έξοδα που έχουν προκύψει και το κέρδος που πραγματοποίησε ο εξαγωγέας ή άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στον ίδιο επιχειρηματικό κλάδο στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής ή με οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση.
- 18 Από τη σύγκριση των δύο εκδοχών του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, όπως εμφανίζονται στον παλαιό και τον νέο βασικό κανονισμό προκύπτει ότι η μέθοδος υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, που προβλέπεται στον δεύτερο, δεν διαφέρει ουσιαδώς από την προϊσχύσασα μέθοδο, η οποία παρείχε πλήρη διακριτική ευχέρεια στην κοινοτική αρχή, προβλέπущα τον προσδιορισμό των εξόδων και του κέρδους επί « λογικής » βάσεως. Στην πραγματικότητα, η νέα διατύπωση της βαλλομένης διατάξεως στον νέο βασικό κανονισμό απλώς εξειδικεύει το περιεχόμενο του προϊσχύσαντος κειμένου απαριθμούσα διάφορες μεθόδους υπολογισμού που αποσκοπούν στον προσδιορισμό του « εύλογου ποσού » των εξόδων και του « λογικού περιθωρίου κέρδους » στις κατ' ιδίαν περιπτώσεις.

- 19 Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από την τέταρτη και την τριακοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη του νέου βασικού κανονισμού, σύμφωνα με τις οποίες, με τη νέα διατύπωση του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, απλώς διατυπώνεται ακριβέστερα η προϊσχύσασα διάταξη του παλαιού βασικού κανονισμού. Επιπλέον, το Συμβούλιο παρατήρησε, χωρίς να αντικρουστεί, ότι η μέθοδος υπολογισμού που επικρίνεται εν προκειμένω από τη Nakajima είχε ήδη χρησιμοποιηθεί από τις κοινοτικές αρχές στον παλαιό βασικό κανονισμό. Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του παλαιού βασικού κανονισμού ότι απαγορεύεται να χρησιμοποιηθεί ως « λογικό περιθώριο κέρδους » το κέρδος που πραγματοποιεί συνήθως εταιρία άλλη από αυτήν που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας αντιντάμπινγκ (απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, 301/85, Sharp, Συλλογή 1988, σ. 5813, σκέψη 8).
- 20 Όσον αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη αιτιολογίας που αντλείται από την έλλειψη ειδικής αναφοράς στο ενδεχόμενο διακρίσεων που θα μπορούσαν να προκληθούν, κατά τη Nakajima, από την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, αρκεί να σημειωθεί ότι το άρθρο 190 της Συνθήκης δεν επιβάλλει στις κοινοτικές αρχές την υποχρέωση να αιτιολογούν ειδικά κάθε διάταξη που είναι ενδεχόμενο να οδηγήσει σε διακρίσεις, καθόσον η παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως συνιστά αυτοτελή λόγο ακυρώσεως των εν λόγω διατάξεων.
- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του ισχυρισμού, που αφορά την έλλειψη αιτιολογίας του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, πρέπει να απορριφθεί.
- 22 Δεύτερον, η Nakajima ισχυρίζεται ότι το άρθρο 19 του νέου βασικού κανονισμού, κατά το οποίο ο εν λόγω κανονισμός εφαρμόζεται « στις διαδικασίες που έχουν ήδη αρχίσει » κατά την ημέρα της θέσεώς του σε ισχύ, στερείται αιτιολογίας, καθόσον δεν προσδιορίζει τους λόγους που θα δικαιολογούσαν την αναδρομική εφαρμογή του κανονισμού. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, καθόσον επιφέρει θεμελιώδη αλλαγή στη μέθοδο υπολογισμού της κατασκευασμένης αξίας, περιέχει νέους ουσιαστικούς κανόνες που δεν μπορούν να εφαρμόζονται αναδρομικά χωρίς να είναι ειδικώς αιτιολογημένοι.

- 23 Επ' αυτού αρκεί να σημειωθεί ότι, όπως έχει διαπιστώσει το Δικαστήριο αναφερόμενο στο πρώτο σκέλος του παρόντος ισχυρισμού της Nakajima, το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού αποτελεί απλή διευκρίνιση κωδικοποιούσα την προηγούμενη πρακτική των κοινοτικών οργάνων. Επομένως, αφού η νέα διατύπωση της εν λόγω διατάξεως δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως ουσιώδης τροποποίηση της προϊσχύσασας διάταξης, η εφαρμογή της στις « διαδικασίες που έχουν ήδη αρχίσει » δεν απαιτούσε ειδική αιτιολόγηση.
- 24 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού, που αφορά την έλλειψη αιτιολογίας του άρθρου 19 του νέου βασικού κανονισμού, δεν είναι περισσότερο βάσιμο από το πρώτο.
- 25 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο ισχυρισμός περί ελλείψεως νομιμότητας του νέου βασικού κανονισμού λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου είναι απορριπτέος.

2. Επί του ισχυρισμού περί του ανασχύρου του νέου βασικού κανονισμού λόγω παραβιάσεως του κώδικα αντιντάμπινγκ

- 26 Η Nakajima υποστηρίζει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού δεν μπορεί να εφαρμοστεί εν προκειμένω, λόγω του ότι προσκρούει σε ορισμένες διατάξεις του κώδικα αντιντάμπινγκ. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ειδικότερα ότι το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 2, παράγραφοι 4 και 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ.
- 27 Το Συμβούλιο θεωρεί ότι ο κώδικας αντιντάμπινγκ, όπως και η Γενική Συμφωνία, δεν παρέχει στους ιδιώτες δικαιώματα που μπορούν να επικαλεστούν ενώπιον του Δικαστηρίου και ότι οι διατάξεις του κώδικα αυτού δεν εφαρμόζονται άμεσα εντός της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, η Nakajima δεν μπορεί να αμφισβητήσει το κύρος του νέου βασικού κανονισμού επικαλούμενη παραβίαση των διατάξεων του κώδικα αντιντάμπινγκ.

- 28 Πρέπει, ωστόσο, να αναγνωρισθεί ότι, εν προκειμένω, η Nakajima δεν επικαλείται το άμεσο αποτέλεσμα των εν λόγω διατάξεων. Στην πραγματικότητα, με τον ισχυρισμό αυτόν, η προσφεύγουσα αμφισβητεί, παρεμπιπτόντως, σύμφωνα με το άρθρο 184 της Συνθήκης, το κύρος του νέου βασικού κανονισμού, επικαλούμενη μια από τις βάσεις ελέγχου της νομιμότητας που περιέχονται στο άρθρο 173 της Συνθήκης, ήτοι παραβίαση της Συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της.
- 29 Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό ότι, με την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 1972, 21/72 έως 24/72, *International Fruit Company* (Rec. 1972, σ. 1219, σκέψη 18) το Δικαστήριο δέχθηκε ότι οι διατάξεις της Γενικής Συμφωνίας δεσμεύουν την Κοινότητα. Το ίδιο πρέπει να ισχύσει και για τον κώδικα αντιντάμπινγκ, με τον οποίο τέθηκε σε εφαρμογή το άρθρο VI της Γενικής Συμφωνίας και στις αιτιολογικές σκέψεις του οποίου διευκρινίζεται ότι η θέσπισή του αποσκοπεί στο « να ερμηνευθούν (...) οι διατάξεις (...) της Γενικής Συμφωνίας » και να « θεσπιστούν κανόνες για την εφαρμογή τους, προς τον σκοπό διασφάλισης μεγαλύτερης ομοιομορφίας και σταθερότητας κατά τη λειτουργία τους ».
- 30 Κατά τη δεύτερη και τρίτη αιτιολογική σκέψη του νέου βασικού κανονισμού, αυτός θεσπίστηκε σύμφωνα με τις υφιστάμενες διεθνείς υποχρεώσεις, και ιδίως αυτές που απορρέουν από το άρθρο VI της Γενικής Συμφωνίας και του κώδικα αντιντάμπινγκ.
- 31 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο νέος βασικός κανονισμός, το κύρος του οποίου αμφισβητείται από την προσφεύγουσα, εκδόθηκε προς εκπλήρωση των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας, στην οποία, συνεπώς, εναπόκειται, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Γενικής Συμφωνίας και τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί για την εφαρμογή της (βλ. απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 1982, 104/81, *Kupferberg*, Συλλογή 1982, σ. 3641, σκέψη 11· απόφαση της 16ης Μαρτίου 1983, 266/81, *SIOT*, Συλλογή 1983, σ. 731, σκέψη 28).
- 32 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει η Nakajima, το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια του νομικού αυτού πλαισίου και αν, με τη βαλλόμενη διάταξη, παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 4 και 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ.

33 Η Nakajima υποστηρίζει σχετικώς, πρώτον, ότι το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού αντίκειται στο άρθρο 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ, καθότι, προβλέποντας για τον καθορισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας τη λήψη υπόψη των εξόδων και του κέρδους παραγωγών ή εξαγωγέων που έχουν ενδεχομένως θεμελιώδεις διαφορές σε σχέση με την επιχείρηση την οποία αφορά η διαδικασία, περιορίζει τη διακριτική ευχέρεια των κοινοτικών αρχών και οδηγεί στη συνεκτίμηση λογιστικών δεδομένων που δεν αποτελούν λογική βάση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ.

34 Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθεί ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ,

« όταν καμία πώληση ομοειδών προϊόντων δεν λαμβάνει χώρα κατά τη διενέργεια κανονικών εμπορικών πράξεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής ή όταν, εκ του γεγονότος της ιδιαίτερης καταστάσεως της αγοράς, τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν πραγματική σύγκριση, το περιθώριο του ντάμπινγκ θα καθορίζεται διά συγκρίσεως προς μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όταν εκείνο εξάγεται με προορισμό μια τρίτη χώρα. Η τιμή αυτή μπορεί να είναι υψηλότερη της εξαγωγής αλλά πρέπει να είναι τιμή αντιπροσωπευτική. Άλλως, το περιθώριο ντάμπινγκ θα καθορίζεται διά συγκρίσεως προς το κόστος παραγωγής στη χώρα παραγωγής προσηυξημένο κατά ένα λογικό ποσό αντιπροσωπεύον τα έξοδα ΠΓΔ και τα κέρδη. Κατά γενικό κανόνα, η προσαύξηση για κέρδος δεν θα υπερβαίνει το κανονικώς πραγματοποιημένο κέρδος κατά τις πωλήσεις προϊόντων της αυτής γενικής κατηγορίας στην εσωτερική αγορά της χώρας καταγωγής ».

35 Ωστόσο, όπως προκύπτει σαφώς από το κείμενο του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, όλες οι εκεί απαριθμούμενες μέθοδοι υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας πρέπει να εφαρμόζονται κατά τρόπο που να εξασφαλίζει ένα λογικό αποτέλεσμα, όπως, άλλωστε, ρητώς αναφέρεται στις δύο πρώτες και στην τελευταία περίοδο της εν λόγω διατάξεως.

36 Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, δεν πρέπει να εφαρμόζεται η πρώτη μέθοδος υπολογισμού που καθιερώνεται από τον νέο βασικό κανονισμό, αλλά η δεύτερη μέθοδος, της οποίας η νομιμότητα αμφισβητείται εν προκειμένω, οσάκις τα αφορώντα τα έξοδα και το κέρδος του παραγωγού από επικερδείς πωλήσεις ομοειδών προϊόντων στην εσωτε-

ρική αγορά δεδομένα « δεν είναι διαθέσιμα ή δεν είναι αξιόπιστα ή δεν είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν », πράγμα το οποίο κατ' ουσίαν σημαίνει ότι η λήψη υπόψη τέτοιων λογιστικών δεδομένων δεν θα ήταν λογική· άλλωστε, η λέξη αυτή περιέχεται στο γερμανικό κείμενο της εν λόγω διατάξεως. Η αναζήτηση λογικού υπολογισμού χαρακτηρίζει και την εφαρμογή της τρίτης μεθόδου της εν λόγω διατάξεως, η οποία χρησιμοποιείται μόνον « αν δεν μπορεί να εφαρμοστεί καμία από τις δύο (προηγούμενες) μεθόδους ». Τέλος, πέραν και της τρίτης αυτής μεθόδου, οι κοινοτικές αρχές μπορούν πάντοτε, σύμφωνα με την τελευταία περίοδο της εν λόγω διατάξεως, να καθορίζουν τα έξοδα και το κέρδος « με οποιαδήποτε άλλη λογική βάση ». Η χρησιμοποίηση της λέξεως « άλλη » επιβεβαιώνει ότι, σε κάθε περίπτωση, ο υπολογισμός της κατασκευασμένης αξίας πρέπει απαραίτητως να είναι λογικός.

- 37 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού είναι σύμφωνο με το άρθρο 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ, καθόσον, χωρίς να αγνοεί το πνεύμα της τελευταίας αυτής διατάξεως, απλώς συγκεκριμενοποιεί, για τις διάφορες καταστάσεις που ενδέχεται να παρουσιαστούν στην πράξη, τις εύλογες μεθόδους υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας.
- 38 Δεύτερον, η Nakajima ισχυρίζεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 2, παράγραφος 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ, υπό την έννοια ότι η λήψη υπόψη, σε σχέση με μια απλή οικονομική μονάδα παραγωγής, των εξόδων στα οποία έχουν υποβληθεί και των κερδών που έχουν πραγματοποιήσει άλλες επιχειρήσεις που διαθέτουν ίδιο δίκτυο διανομής συνιστά παράβαση της υποχρέωσης πραγματοποίησεως της συγκρίσεως μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής στο ίδιο στάδιο εμπορικής δραστηριότητας.
- 39 Για να εκτιμηθεί η βασιμότητα του επιχειρήματος αυτού, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ

« για να είναι εύλογη η σύγκριση της τιμής εξαγωγής και της εσωτερικής τιμής στη χώρα εξαγωγής (ή στη χώρα καταγωγής) ή, εάν συντρέχει περίπτωση, της τιμής που καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου VI, παράγραφος 1, περίπτωση β, της Γενικής Συμφωνίας, αυτή θα αναφέρεται σε τιμές που επιτυγχάνονται στο ίδιο εμπορικό στάδιο, το οποίο κανονικά θα είναι το στάδιο της εξόδου από το εργοστάσιο, και

σε πωλήσεις που πραγματοποιούνται σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν πλησιέστερες. Θα λαμβάνονται δεόντως υπόψη, σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τις ιδιομορφίες της κάθε περιπτώσεως, διαφορές στους όρους πωλήσεως, διαφορές φορολογήσεως και λοιπές διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών (...)».

- 40 Το επιχείρημα της Nakajima περί ασυμβιβάστου του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού προς το άρθρο 2, παράγραφος 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ στερείται κάθε λυσιτέλειας, δεδομένου ότι οι δύο διατάξεις τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα αποβλέπουν σε θεμελιωδώς διαφορετικούς σκοπούς.
- 41 Ειδικότερα, το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού σκοπό έχει να καθορίσει την κατασκευασμένη κανονική αξία του εκάστοτε προϊόντος, ενώ το άρθρο 2, παράγραφος 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ καθορίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους πρέπει να γίνεται η σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής. Όμως, η σύγκριση αυτή διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφοι 9 και 10, του νέου βασικού κανονισμού, ως προς τις οποίες, ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε ακυρότητα λόγω αντιθέσεως προς το άρθρο 2, παράγραφος 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ.
- 42 Επομένως, ο ισχυρισμός περί ελλείψεως νομιμότητας του νέου βασικού κανονισμού λόγω παραβάσεως του κώδικα αντιντάμπινγκ πρέπει επίσης να απορριφθεί.

3. Επί του ισχυρισμού περί ελλείψεως νομιμότητας του νέου βασικού κανονισμού λόγω παραβάσεως ορισμένων γενικών αρχών του δικαίου

- 43 Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η προσφεύγουσα προσάπτει, καταρχάς, στην Επιτροπή ότι προσέβαλε, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας αντιντάμπινγκ, ποικιλοτρόπως το δικαίωμα άμυνας. Υποστηρίζει, επίσης, ότι, στην προκειμένη περίπτωση, παραβιάστηκε η αρχή της ασφαλείας του δικαίου, καθόσον εφαρμόστηκε η δεύτερη μέθοδος υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, ενώ, σε προηγούμενη υπόθεση, οι κοινοτικές αρχές είχαν αναγνωρίσει

την ιδιομορφία της δομής της και, για τον λόγο αυτόν, είχαν κλείσει την εναντίον της διαδικασία αντιντάμπινγκ. Η Nakajima ισχυρίζεται, τέλος, ότι παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχείρισεως, καθόσον η εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας που χρησιμοποιήθηκε στην προκειμένη περίπτωση συνεπαγόταν διάκριση εις βάρος της λόγω της λήψεως υπόψη λογιστικών δεδομένων προερχομένων από επιχειρήσεις με διαφορετική δομή.

- 44 Αρκεί να επισημανθεί ότι, με τον ισχυρισμό αυτό, η προσφεύγουσα επικρίνει, στην πραγματικότητα, τον τρόπο με τον οποίο οι κοινοτικές αρχές εφάρμοσαν το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, στο πλαίσιο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ που κατέληξε στη θέσπιση του προσωρινού και του οριστικού κανονισμού αντιντάμπινγκ. Όμως, με την επίκληση τέτοιου είδους επιχειρημάτων δεν μπορεί να τίθεται υπό αμφισβήτηση η ισχύς κανονισμού στο πλαίσιο του άρθρου 184 της Συνθήκης.
- 45 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ισχυρισμός περί ελλείψεως νομιμότητας του νέου βασικού κανονισμού, λόγω παραβάσεως ορισμένων γενικών αρχών του δικαίου, πρέπει να απορριφθεί.
- 46 Δεδομένου ότι κανένας από τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν, προκειμένου να κριθεί ανεφάρμοστος ο νέος βασικός κανονισμός, δεν μπόρεσε να γίνει δεκτός, οι εν λόγω ισχυρισμοί πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

II — Επί του αιτήματος ακυρώσεως του οριστικού κανονισμού

- 47 Προς στήριξη του αιτήματος με το οποίο ζητείται η ακύρωση του οριστικού κανονισμού, η Nakajima προβάλλει δέκα λόγους που συνίστανται, αντιστοίχως, στην παράβαση ουσιώδους τύπου, εσφαλμένο καθορισμό των ομοειδών προϊόντων που ελήφθησαν υπόψη, παραβιάσεις κατά τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, σφάλματα κατά τη σύγκριση της κατασκευασμένης κανονικής αξίας με την τιμή εξαγωγής, σφάλματα κατά την εκτίμηση της κοινοτικής παραγωγής εκτυπωτών, εσφαλμένη εκτίμηση της ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία, εσφαλμένη εκτίμηση του συμφέροντος της Κοινότητας για εξάλειψη των επιβλαβών συνεπειών των πρακτικών ντάμπινγκ, σφάλματα κατά τον καθορισμό του ποσού του δασμού αντιντάμπινγκ, παραβίαση ορισμένων γενικών αρχών του δικαίου και κατάχρηση εξουσίας.

1. *Επί του ισχυρισμού περί παραβάσεως ουσιώδους τύπου*

- 48 Η Nakajima υποστηρίζει, καταρχάς, ότι το Συμβούλιο παρέβη τα άρθρα 2 και 8 του εσωτερικού κανονισμού του (JO 1979, L 268, σ. 1), καθόσον, αφενός, η πρόταση της Επιτροπής για έκδοση του οριστικού κανονισμού διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο χωρίς να τηρηθεί η προθεσμία που προβλέπεται για την κατάρτιση της προσωρινής ημερησίας διατάξεως της συνόδου και, αφετέρου, δεν ήταν διαθέσιμες κατά την ημέρα εκδόσεως του κανονισμού οι μεταφράσεις του εγγράφου σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες.
- 49 Πρέπει να επισημανθεί σχετικά ότι σκοπός του εσωτερικού κανονισμού ενός κοινοτικού οργάνου είναι η οργάνωση της εσωτερικής λειτουργίας των υπηρεσιών του προς εξασφάλιση της χρηστής διοικήσεως. Συνεπώς, οι κανόνες τους οποίους καθιερώνει, ιδίως σχετικά με την οργάνωση διασκέψεων και τη λήψη αποφάσεων, έχουν κυρίως ως σκοπό να εξασφαλίζουν την απρόσκοπτη διεξαγωγή των συζητήσεων, με πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων όλων των μελών του οργάνου.
- 50 Κατά συνέπεια, φυσικά ή νομικά πρόσωπα δεν μπορούν να επικαλούνται παραβίαση των εν λόγω κανόνων που δεν αποσκοπούν στην προστασία των ιδιωτών.
- 51 Επομένως, το επιχείρημα της Nakajima που στηρίζεται στην παράβαση, εκ μέρους του Συμβουλίου, του εσωτερικού κανονισμού του πρέπει να απορριφθεί.
- 52 Η Nakajima προβάλλει, στη συνέχεια, έλλειψη αιτιολογίας του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, καθώς και της 21ης και 22ης αιτιολογικής σκέψεως του οριστικού κανονισμού, καθόσον οι εν λόγω διατάξεις δεν εξηγούν γιατί εγκαταλείφθηκε η παλαιά μέθοδος υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας και με ποιο τρόπο σκόπευαν οι κοινοτικές αρχές να αποφύγουν το ενδεχόμενο διακρίσεων μεταξύ επιχειρήσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από την εφαρμογή, στην περίπτωση της προσφεύγουσας, μεθόδου υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας βασιζομένης στα έξοδα και τα κέρδη άλλων παραγωγών με ουσιωδώς διαφορετική δομή από την ίδια.

- 53 Το επιχείρημα αυτό στερείται βάσεως. Συγκεκριμένα, όσον αφορά μεν το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, ο προβαλλόμενος από τη Nakajima ισχυρισμός απορρίφθηκε ήδη με τις σκέψεις 14 έως 21 της παρούσας αποφάσεως. Όσον αφορά δε την 21η και 22η αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού, από τη διατύπωσή τους προκύπτει ότι το Συμβούλιο αναφέρθηκε ρητώς στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, το οποίο καθιερώνει την εφαρμοσθείσα εν προκειμένω μέθοδο υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, και ότι πρόκειται για τη μέθοδο που ακολουθείται συνήθως από την Επιτροπή σε τέτοιες περιπτώσεις. Πρέπει να προστεθεί ότι, όπως επισήμανε το Δικαστήριο με τις σκέψεις 18 και 19 της παρούσας αποφάσεως, το εν λόγω άρθρο απλά συγκεκριμενοποιεί την προηγούμενη πρακτική των κοινοτικών οργάνων και, κατά συνέπεια, αυξάνει την ασφάλεια του δικαίου για τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορά. Τέλος, το Συμβούλιο αναφέρθηκε, στις αιτιολογικές σκέψεις που επικαλείται η προσφεύγουσα, στο ζήτημα των διακρίσεων που προβάλλει η Nakajima, επισημαίνοντας ότι το γεγονός ότι ορισμένος εξαγωγέας δεν πωλεί το οικείο προϊόν και, κατά συνέπεια, δεν έχει δίκτυο πωλήσεων στην εγχώρια αγορά, δεν πρέπει να μεταβάλλει τη βάση υπολογισμού των εξόδων και του κέρδους κατά τη διαμόρφωση της κατασκευασμένης κανονικής αξίας του εξαγωγέα αυτού. Επομένως, από την αιτιολογία του Συμβουλίου προκύπτει σαφώς η συλλογιστική του εν λόγω κοινοτικού οργάνου, γεγονός που επιτρέπει στο Δικαστήριο να ασκήσει χωρίς περιορισμούς τον έλεγχό του.
- 54 Τέλος, η Nakajima διατείνεται ότι η 60ή αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού στερείται επαρκούς αιτιολογίας, καθόσον, παρά την ύπαρξη εισαγωγών εκτυπωτών σε χαμηλές τιμές από τρίτες χώρες εκτός από την Ιαπωνία, το Συμβούλιο παρέλειψε να εκτιμήσει το μέγεθος της ζημίας που υπέστησαν οι κοινοτικοί παραγωγοί από τις εισαγωγές αυτές.
- 55 Και το επιχείρημα αυτό είναι απορριπτέο. Στην πραγματικότητα, με την εν λόγω αιτιολογική σκέψη, το Συμβούλιο κατέστησε σαφές ότι η μη πρόκληση ζημίας στην κοινοτική αγορά από τις εισαγωγές εκτυπωτών από άλλες τρίτες χώρες οφειλόταν στο γεγονός ότι οι εισαγωγές αυτές κατέστησαν υπολογίσιμες μόνο μετά το τέλος της περιόδου την οποία κάλυπτε η έρευνα που διεξήχθη στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως και ότι οι επιπτώσεις τους περιορίζονταν σε ένα μόνο κράτος μέλος. Κατά συνέπεια, η 60ή αιτιολογική σκέψη πρέπει να θεωρηθεί επαρκώς αιτιολογημένη.
- 56 Επομένως, ο ισχυρισμός περί παραβάσεως ουσιάδους τύπου πρέπει να απορριφθεί.

2. Επί του ισχυρισμού περί εσφαλμένου καθορισμού των ομοειδών προϊόντων που λήφθηκαν υπόψη

57 Η Nakajima προσάπτει στο Συμβούλιο ότι υπέπεσε σε προφανές σφάλμα, θεωρήσαν ως ομοειδή προϊόντα εκτυπωτές χαμηλών και υψηλών προδιαγραφών. Κατά την προσφεύγουσα, οι δύο κατηγορίες εκτυπωτών διαφοροποιούνται ανάλογα με τον προορισμό των συσκευών, την πελατεία στην οποία απευθύνονται και τη δομή της αγοράς.

58 Ο ισχυρισμός αυτός στερείται βάσεως. Στο υπόμνημα αντικρούσεάς του, το Συμβούλιο εκθέτει ότι δεν υπάρχουν γενικώς παραδεκτά κριτήρια για την κατάταξη των εκτυπωτών σε ομοιογενείς κατηγορίες, γεγονός που, άλλωστε, η Nakajima αναγνώρισε με το υπόμνημα απαντήσεάς της. Κατά συνέπεια, όλοι οι κρουστικοί εκτυπωτές χαρακτηρών με πίνακα κουκκίδων, που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά γνωρίσματα και προορίζονται για την ίδια χρήση, μπορούσαν εγκύρως να θεωρηθούν ως ομοειδή προϊόντα.

3. Επί του ισχυρισμού περί παραβάσεων κατά τον υπολογισμό της κατασκευασμένης κανονικής αξίας

59 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι κακώς το Συμβούλιο εφάρμοσε στην περίπτωση της τη δεύτερη μέθοδο υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, τέταρτη περίοδος, του νέου βασικού κανονισμού. Προς υποστήριξη του ισχυρισμού αυτού, η Nakajima προβάλλει ότι η εφαρμογή της εν λόγω μεθόδου στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι εύλογη και, κατά συνέπεια, βρίσκεται σε αντίθεση τόσο προς τον βασικό κανονισμό όσο και προς τον κώδικα αντιντάμπινγκ. Ειδικότερα, η Nakajima θεωρεί ότι η δομή της επιχειρήσεάς της παρουσιάζει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τα οποία δεν ελήφθησαν υπόψη από το Συμβούλιο κατά τον υπολογισμό της κατασκευασμένης αξίας των εκτυπωτών τους οποίους αφορά η παρούσα υπόθεση, καθόσον, για τον καθορισμό των εξόδων και του κέρδους της Nakajima, το Συμβούλιο βασίστηκε σε λογιστικά δεδομένα επιχειρήσεων με ουσιωδώς διαφορετική δομή από την ίδια.

60 Προκειμένου να εξεταστεί η βασιμότητα του εν λόγω ισχυρισμού, πρέπει, καταρχάς, να αναγνωρισθεί ότι το Συμβούλιο ορθώς υπολόγισε την κανονική αξία σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, καθότι, αφενός, ως γνωστόν, η προσφεύγουσα δεν πωλεί εκτυπωτές στην ιαπωνική αγορά, γεγονός που αποκλείει την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α, του νέου βασικού κανονισμού, και, αφετέρου, οι κοινοτικές αρχές έχουν την ευχέρεια

να επιλέγουν μεταξύ της λύσεως που προβλέπεται στην περίπτωση i και αυτής που προβλέπεται στην περίπτωση ii του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του νέου βασικού κανονισμού, όταν δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία πώληση ομοειδούς προϊόντος στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής ή καταγωγής.

- 61 Εξάλλου, από τη διατύπωση του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού προκύπτει ότι οι εκεί προβλεπόμενες τρεις μέθοδοι υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας πρέπει να εξετάζονται με τη σειρά που εμφανίζονται στην εν λόγω διάταξη. Μόνον όταν καμία από τις μεθόδους αυτές δεν είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί, μπορεί να γίνει επίκληση της γενικής διατάξεως του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, *in fine*, κατά την οποία τα έξοδα και το κέρδος καθορίζονται « επί οποιασδήποτε άλλης λογικής βάσεως ».
- 62 Πρέπει να σημειωθεί, καταρχάς, ότι ορθώς το Συμβούλιο δεν εφάρμοσε στην προκειμένη περίπτωση την πρώτη μέθοδο υπολογισμού, που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν πωλεί στην ιαπωνική αγορά προϊόντα ομοειδή προς αυτά που αφορά η παρούσα υπόθεση.
- 63 Όσον αφορά, εξάλλου, την εφαρμογή της δεύτερης μεθόδου υπολογισμού στην περίπτωση της Nakajima, πρέπει να σημειωθεί, καταρχάς, ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του παλαιού βασικού κανονισμού, κατά το οποίο στην κατασκευασμένη κανονική αξία πρέπει να περιλαμβάνεται και ένα λογικό ποσό για τα έξοδα ΠΔΓ, παρέχει στα κοινοτικά όργανα διακριτική εξουσία ως προς τον υπολογισμό του ποσού αυτού (βλ. ιδίως απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, 260/85 και 106/86, TEC, Συλλογή 1988, σ. 5855, σκέψη 33). Ο ίδιος κανόνας ισχύει και για το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, η διατύπωση του οποίου είναι ταυτόσημη, λειτουργεί δε κατά τον ίδιο τρόπο σε σχέση με τη λήψη υπόψη από τα κοινοτικά όργανα του κέρδους για την κατασκευή της κανονικής αξίας.
- 64 Περαιτέρω, πρέπει να επισημανθεί ότι το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι, σύμφωνα με την οικονομία του ως άνω κανονισμού 2176/84, « σκοπός της κατασκευής της κανονικής αξίας είναι ο καθορισμός της τιμής πώλησεως ενός προϊόντος, ως εάν το προϊόν αυτό επωλείτο εντός της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής του » και ότι, « κατά συνέ-

πεια, εκείνα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη είναι ακριβώς τα έξοδα που αφορούν τις πωλήσεις στην εσωτερική αγορά » (αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 1988, 250/85, Brother, Συλλογή 1988, σ. 5683· 277/85 και 300/85, Canon, Συλλογή 1988, σ. 5731, σκέψη 26, TEC, προαναφερθείσα, σκέψη 24· και 273/85 και 107/86, Silver Seiko, Συλλογή 1988, σ. 5927, σκέψη 16). Δεδομένου ότι οι αρχές αυτές παρέμειναν αμετάβλητες υπό τον νέο βασικό κανονισμό, το ανωτέρω συμπέρασμα ισχύει και για τον κανονισμό αυτό.

- 65 Συνεπώς, η κανονική αξία ενός προϊόντος πρέπει να κατασκευάζεται σε κάθε περίπτωση ως εάν το εν λόγω προϊόν προοριζόταν για εμπορία στην εγχώρια αγορά, ανεξάρτητα από το αν ο παραγωγός διαθέτει ή είναι σε θέση να διαθέτει δίκτυο διανομής. Έτσι, οι επιχειρήσεις που διαθέτουν την παραγωγή τους αποκλειστικά σε εξαγωγές και αυτές που πωλούν ένα προϊόν, έστω απλώς ομοειδές, στην εγχώρια αγορά πρέπει να τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης. Στην πραγματικότητα, αν ο παραγωγός ως προς τον οποίο διαμορφώνεται ορισμένη κανονική αξία πωλούσε τα προϊόντα του στην εσωτερική αγορά, θα έπρεπε κατ' ανάγκη να προσαρμοστεί στις συνθήκες στις οποίες υπόκεινται οι λοιπές επιχειρήσεις που λειτουργούν στην εν λόγω αγορά. Επομένως, θα γινόταν διάκριση μεταξύ επιχειρήσεων αν, για έναν παραγωγό που είναι παρών στην εγχώρια αγορά, η κανονική αξία υπολογιζόταν με βάση το σύνολο των εξόδων και των κερδών που περιλαμβάνονται στην τιμή του οικείου προϊόντος, ενώ για έναν εξαγωγέα OEM η κανονική αξία κατασκευαζόταν χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα λογιστικά αυτά στοιχεία.
- 66 Όσον αφορά, τέλος, τον ισχυρισμό των κοινοτικών αρχών, ότι είναι αδύνατο να είναι κάποια επιχείρηση παρούσα στην ιαπωνική αγορά των τελικών ηλεκτρονικών προϊόντων χωρίς να διαθέτει ίδιο δίκτυο πωλήσεων, γεγονός που, στην προκειμένη περίπτωση, οδήγησε στη λήψη υπόψη των εξόδων και των κερδών ομοειδών επιχειρήσεων που διαθέτουν τέτοιο δίκτυο για την κατασκευή της κανονικής αξίας των εκπωλών της προσφεύγουσας, πρέπει να τονισθεί ότι η Nakajima απέδειξε ότι ο εν λόγω ισχυρισμός δεν ευσταθοῦσε.
- 67 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι είναι σύμφωνο προς την οικονομία τόσο του κώδικα αντιντάμπινγκ όσο και του νέου βασικού κανονισμού να υπολογίζεται η κατασκευασμένη κανονική αξία των προϊόντων μιας επιχείρησης που διαθέτει την παραγωγή της αποκλειστικά σε εξαγωγές και δεν επιδίδεται η ίδια στην εμπορία των προϊόντων της, με βάση τα έξοδα και τα κέρδη άλλων, ομοειδών επιχειρήσεων, οι οποίες πωλούν τα προϊόντα τους στην εγχώρια αγορά.

68 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ισχυρισμός περί παραβάσεων κατά τον υπολογισμό της κατασκευασμένης αξίας των εκτυπωτών της Nakajima πρέπει να απορριφθεί.

4. *Επί του ισχυρισμού περί σφαλμάτων κατά τη σύγκριση της κατασκευασμένης κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής*

69 Κατά τη Nakajima, η εφαρμογή, εν προκειμένω, του νέου βασικού κανονισμού οδήγησε σε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ, καθόσον το Συμβούλιο δεν συνέκρινε την κανονική αξία και την τιμή εξαγωγής στο αυτό στάδιο εμπορίας. Ειδικότερα, η Nakajima προβάλλει ότι το Συμβούλιο προσδιόρισε την τιμή εξαγωγής κατά το στάδιο « έξοδος από το εργοστάσιο », ενώ κατασκεύασε την κανονική αξία βάσει της τιμής διανομής ή μεταπράτη, λαμβάνοντας υπόψη τα έξοδα και τα κέρδη τρίτων επιχειρήσεων, οι πωλήσεις των οποίων πραγματοποιούνται σε στάδιο μεταγενέστερο της εξόδου από το εργοστάσιο. Η Nakajima αναφέρει, περαιτέρω, ότι η αφαίρεση μόνο των εξόδων πωλήσεως που αντιστοιχούν στις προμήθειες και τους μισθούς του προσωπικού πωλήσεων, και όχι και όλων των άλλων γενικών εξόδων και εξόδων πωλήσεως καθώς και του ποσοστού κέρδους που αποκομίζεται अपαρεγκλίτως στην περίπτωση πωλήσεων που πραγματοποιούνται πέραν του σταδίου εξόδου από το εργοστάσιο, συνιστά εξαιρετικά περιορισμένη διορθωτική επέμβαση και, κατά συνέπεια, δεν ανταποκρίνεται στον κανόνα που επιβάλλει σύγκριση στο αυτό στάδιο εμπορίας.

70 Πρέπει να επισημανθεί σχετικώς ότι, αναφερόμενο στην περίπτωση κατασκευαστικής επιχειρήσεως που δεν πωλεί στην ιαπωνική αγορά το προϊόν το οποίο αφορά η διαδικασία αντιντάμπινγκ, το Δικαστήριο έκρινε ότι, για να είναι ορθή η σύγκριση κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής στο στάδιο της εξόδου από το εργοστάσιο, τα δύο αυτά μεγέθη πρέπει να συγκρίνονται στη φάση της πρώτης πωλήσεως προς ανεξάρτητο αγοραστή (βλ. ιδίως απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, TEC, προαναφερθείσα, σκέψη 30). Η άποψη αυτή, που διατυπώθηκε από το Δικαστήριο σε σχέση με τον παλαιό βασικό κανονισμό, ισχύει και για την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 6, του κώδικα αντιντάμπινγκ, που είναι πανομοιότυπο με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του παλαιού βασικού κανονισμού, επί του οποίου αποφάνθηκε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση, της 5ης Οκτωβρίου 1988, TEC.

71 Στην υπό κρίση υπόθεση, αφενός, η κανονική αξία των εκτυπωτών της Nakajima κατασκευάστηκε βάσει των εξόδων και των κερδών άλλων επιχειρήσεων που πωλούν ομοειδή προϊόντα στην ιαπωνική αγορά. Αφετέρου, δεδομένου ότι όλοι οι εκτυπωτές της Nakajima πωλήθηκαν σε ανεξαρτήτους διανομείς, η τιμή εξαγωγής υπολογίστηκε στη φάση της εξόδου από τις εν λόγω επιχειρήσεις.

- 72 Κατά συνέπεια, τόσο η κατασκευασμένη κανονική αξία όσο και η τιμή εξαγωγής καθορίστηκαν, στην προκειμένη περίπτωση, στο στάδιο διαθέσεως από τον διανομέα, όπως, άλλωστε, προκύπτει σαφώς και από την αιτιολογική σκέψη 34 του οριστικού κανονισμού. Επομένως, δεν είναι ακριβές ότι οι κοινοτικές αρχές συνέκριναν την κανονική αξία και την τιμή εξαγωγής σε δύο διαφορετικά στάδια της εμπορίας.
- 73 Κατά τα λοιπά, είναι γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε, σε καμία φάση της διοικητικής διαδικασίας, την εφαρμογή διορθωτικών επεμβάσεων που θα αντιστάθμιζαν τη λήψη υπόψη διαφορετικών φάσεων της εμπορίας κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, ούτε, κατά συνέπεια, απέδειξε ότι ένα τέτοιο αίτημα μπορούσε να δικαιολογηθεί, όπως απαιτεί το άρθρο 2, παράγραφος 9, στοιχείο β, του νέου βασικού κανονισμού. Εξάλλου, κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία, η Nakajima δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το Συμβούλιο έπρεπε, στην προκειμένη περίπτωση, να επιφέρει περισσότερες διορθώσεις στους υπολογισμούς του από εκείνες που επέφερε με δική του πρωτοβουλία.
- 74 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του ισχυρισμού αυτού στερείται βάσεως.
- 75 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι το Συμβούλιο προδήλως έσφαλε κατά την εκτίμηση της σημασίας των πραγματικών δεδομένων διακρίνοντας μεταξύ των προϊόντων που πωλούνταν ως OEM και εκείνων που πωλούνται ως μη OEM. Εφόσον όλα τα προϊόντα της Nakajima πωλούνται στο στάδιο « έξοδος από το εργοστάσιο », η πρόσθεση στο κόστος τους των εξόδων διανομής συνιστά ουσιώδες σφάλμα, ικανό να στρεβλώσει τη σύγκριση και, κατά συνέπεια, τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Όσον αφορά, ειδικότερα, τις πωλήσεις OEM, η λήψη υπόψη των εξόδων εμπορίας επιχειρήσεων που διαθέτουν ίδιο σύστημα εμπορίας οδηγεί σε διόγκωση των εξόδων ΠΔΓ της προσφεύγουσας. Κατά τη Nakajima, τα εν λόγω έξοδα δεν φθάνουν το 5 %, ενώ το Συμβούλιο εκτιμά ότι υπερβαίνουν το 15 %.
- 76 Επ' αυτού πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως επισήμανε το Συμβούλιο κατά την έγγραφη διαδικασία, η κανονική αξία πρέπει να διαμορφώνεται βάσει της συμπεριφοράς των άλλων παραγωγών που είναι παρόντες στην αγορά, διακρίνοντας μεταξύ των πωλήσεων OEM και των πωλήσεων μη OEM, δεδομένου ότι η εμπορία υπό ίδιο εμπορικό σήμα συνεπάγεται σαφώς μεγαλύτερα έξοδα απ' ό,τι η πώληση εκτυπωτών ως OEM. Όσον αφορά δε τη λήψη υπόψη, σε σχέση με τις πωλήσεις OEM, των εξόδων ΠΔΓ των επιχειρήσεων που διαθέτουν ίδιο σύστημα εμπορίας, το Συμβούλιο ορθώς έκρινε,

στο πλαίσιο της διακριτικής ευχερείας που του αναγνωρίζεται προκειμένου για την εκτίμηση περιπλόκων οικονομικών καταστάσεων (βλ., παραδείγματος χάρη, απόφαση της 7ης Μαΐου 1987, 258/84, Nippon Seiko, Συλλογή 1987, σ. 1923, σκέψη 21), ότι ήταν απαραίτητο να λάβει υπόψη τα έξοδα που συνεπάγεται η παρουσία στην ιαπωνική αγορά.

77 Επομένως, και το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού είναι αβάσιμο.

78 Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός περί σφαλμάτων κατά τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής πρέπει να απορριφθεί.

5. Επί του ισχυρισμού περί εσφαλμένου υπολογισμού της κοινοτικής παραγωγής εκτυπωτών

79 Με τον ισχυρισμό αυτόν, η Nakajima προσάπτει στο Συμβούλιο ότι κακώς ανέφερε στον οριστικό κανονισμό ότι οι τέσσερις κοινοτικοί παραγωγοί μέλη της Europrint εκπροσωπούν 65 % της κοινοτικής παραγωγής κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκκίδων καταγωγής Ιαπωνίας. Κατά την προσφεύγουσα, από τη μελέτη που πραγματοποίησε η εταιρία Ernst & Whinney (στο εξής: E & W) κατ' εντολή της Committee of Japanese Printers, στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας αντιντάμπινγκ, προκύπτει ότι δύο μέλη της Europrint, η Mannesmann-Tally και η Philips, εισήγαγαν σημαντικό αριθμό ιαπωνικών εκτυπωτών στην Κοινότητα, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να θεωρούνται κοινοτικοί παραγωγοί. Επιπλέον, σε αντίθεση προς τα εκτιθέμενα στην 45η αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού, η μελέτη E & W δείχνει ότι δεν ανήκουν όλοι οι εισαχθέντες από τη Mannesmann-Tally και τη Philips εκτυπωτές στην κατηγορία των εκτυπωτών χαμηλής ποιότητας, αλλά ανήκουν εν μέρει και στην κατηγορία μέσης ποιότητας. Περαιτέρω, το Συμβούλιο εσφαλμένα θεώρησε ότι η αγορά των χαμηλής ποιότητας εκτυπωτών αναπτύσσεται ταχύτερα από κάθε άλλη, ενώ, κατά τη μελέτη E & W, αυτή παρουσιάζει μικρότερη ανάπτυξη απ' ό,τι η αγορά των υψηλής ποιότητας εκτυπωτών καθώς και η αγορά εκτυπωτών στο σύνολό της.

80 Πρέπει να επισημανθεί, καταρχάς, ότι, κατά τη νομολογία, που υπενθυμίζεται ιδίως στην απόφαση της 14ης Μαρτίου 1990, Gestetner (προαναφερθείσα, σκέψη 43), εναπόκειται στην Επιτροπή και στο Συμβούλιο, στα πλαίσια της ασκήσεως της εξουσίας

εκτιμήσεως που διαθέτουν, να εξετάζουν αν πρέπει να αποκλείσουν από τον κλάδο παραγωγής της Κοινότητας τους παραγωγούς που είναι οι ίδιοι εισαγωγείς του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ. Αυτή η εξουσία εκτιμήσεως πρέπει να ασκείται κατά περίπτωση, σε συνάρτηση με όλα τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά.

- 81 Πρέπει να σημειωθεί, περαιτέρω, ότι, εν προκειμένω, η Nakajima δεν απέδειξε ότι οι κοινοτικές αρχές υπέπεσαν σε προφανές σφάλμα κατά την άσκηση της εν λόγω εξουσίας εκτιμήσεως. Όπως προκύπτει, ειδικότερα, από τους ισχυρισμούς των κοινοτικών οργάνων, που δεν αμφισβητήθηκαν σοβαρά από την προσφεύγουσα, οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις που εισήγαγαν ιαπωνικούς εκτυπωτές πρέπει να συμπεριληφθούν στον υπολογισμό της κοινοτικής παραγωγής, καθότι οι εισαγωγές αυτές αποτελούσαν, όπως προκύπτει, άλλωστε, σαφώς από τις αιτιολογικές σκέψεις του προσωρινού και του οριστικού κανονισμού, μέτρα αυτοάμυνας που σκοπό είχαν να πληρώσουν τα κενά στο φάσμα των προϊόντων των οικείων επιχειρήσεων, που δημιουργήθηκαν όταν οι εν λόγω επιχειρήσεις αναγκάστηκαν να σταματήσουν την παραγωγή ορισμένων κατηγοριών προϊόντων συνεπεία των πρακτικών ντάμπινγκ των Ιαπώνων εξαγωγέων.
- 82 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι κοινοτικοί παραγωγοί που εισήγαγαν ιαπωνικούς εκτυπωτές δεν είχαν την πρόθεση να ζημιωθούν προκαλώντας με τις εισαγωγές αυτές τη μείωση της χρησιμοποίησεως του παραγωγικού δυναμικού τους, τη μείωση των τιμών τους ή την εγκατάλειψη των σχεδίων τους για αύξηση της ίδιας παραγωγής ή για παραγωγή νέων προϊόντων. Κατά συνέπεια, οι πραγματοποιηθείσες από κοινοτικούς παραγωγούς εισαγωγές δεν συνέβαλαν στη ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία και, κατά συνέπεια, δεν υπήρχε κανένας λόγος να αποκλεισθούν οι εν λόγω επιχειρήσεις από τον κύκλο των κοινοτικών παραγωγών.
- 83 Όσον αφορά τα επιχειρήματα που έχουν σχέση με τον καθορισμό του τμήματος της αγοράς στο οποίο αντιστοιχούν τα εισαγόμενα προϊόντα, καθώς και με το μέγεθος και την αύξηση του μεγέθους των διαφόρων τμημάτων, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως συνάγεται από τη σκέψη 58 της παρούσας αποφάσεως, οι κατατιμήσεις της αγοράς είναι περιστασιακές λόγω της παντελούς ελλείψεως σαφούς προς τούτο ορισμού, οπότε οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί δεν μπορούν να κλονίσουν τη βασιμότητα της θέσεως των κοινοτικών οργάνων επί του θέματος.
- 84 Επομένως, ο αναφερόμενος σε εσφαλμένο υπολογισμό της κοινοτικής παραγωγής εκτυπωτών ισχυρισμός στερείται βάσεως.

6. *Επί των ισχυρισμών περί εσφαλμένης εκτιμήσεως της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία και του συμφέροντος της Κοινότητας προς τερματισμόν της ζημίας αυτής*

- 85 Προς υποστήριξη του ισχυρισμού περί εσφαλμένης εκτιμήσεως των πραγματικών δεδομένων και προφανών σφαλμάτων εκτιμήσεως κατά την αποτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, η προσφεύγουσα αναφέρει, καταρχάς, ότι το Συμβούλιο κακώς έλαβε υπόψη για τον προσδιορισμό της εκτάσεως της εν λόγω ζημίας και το έτος 1983, ενώ η έρευνα που διενεργήθηκε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας δεν αφορούσε το έτος αυτό.
- 86 Υπενθυμίζεται σχετικά ότι, όπως τονίστηκε στη σκέψη 76, τα κοινοτικά όργανα έχουν ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την εκτίμηση περιπλόκων οικονομικών καταστάσεων. Ο καθορισμός της περιόδου που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την αποτίμηση της ζημίας στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ αποτελεί μια τέτοια περίπτωση (βλ. ιδίως την απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 1989, C-121/86, Ανώνυμος Εταιρία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών, Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών κ.λπ., Συλλογή 1989 σ. 3919, σκέψη 20).
- 87 Στην προκειμένη περίπτωση, δεν έγινε υπέρβαση των ορίων της διακριτικής αυτής ευχερείας. Το Συμβούλιο προέβαλε με πειστικό τρόπο, ότι, αφενός, η ζημία την οποία υπέστη η κοινοτική βιομηχανία έπρεπε να προσδιορισθεί με αναφορά σε μακρύτερη χρονική περίοδο από αυτήν που κάλυπτε η έρευνα περί υπάρξεως πρακτικών ντάμπινγκ. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο γ, του νέου βασικού κανονισμού, η εξέταση της ζημίας προϋποθέτει τη μελέτη των «πραγματικών ή δυνάμει τάσεων των οικονομικών παραγόντων των σχετικών με αυτήν», η οποία, κατά συνέπεια, πρέπει να καλύπτει αρκετά μακρά χρονική περίοδο. Εξάλλου, η λήψη υπόψη των δεδομένων του έτους 1983 εδικαιολογείτο από το γεγονός ότι τα αποκλειστικά δικαιώματα που είχε η Seiko Epson για την κατασκευή εκτυπωτών συμβατών με τους υπολογιστές IBM για προσωπική χρήση έληξαν το 1984, όπως άλλωστε προκύπτει σαφώς και από την 104η αιτιολογική σκέψη του προσωρινού κανονισμού. Έτσι, το έτος 1983 είναι χαρακτηριστικό της καταστάσεως που επικρατούσε πριν από το άνοιγμα ενός σημαντικού τμήματος της αγοράς εκτυπωτών, το οποίο προκλήθηκε από την εκπνοή των αποκλειστικών δικαιωμάτων της Seiko Epson. Επομένως, οι κοινωνικές αρχές δεν υπέπεσαν σε κανένα σφάλμα εκτιμήσεως επιλέγοντας το έτος αυτό ως σημείο εκκινήσεως για την εκτίμηση της μεταγενέστερης εξελίξεως της εν λόγω αγοράς.

- 88 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα αυτό της Nakajima πρέπει να απορριφθεί.

- 89 Η Nakajima αμφισβητεί, στη συνέχεια, την ακρίβεια των αριθμητικών στοιχείων σχετικά με την εξέλιξη των μεριδίων της αγοράς που περιέχονται στην 47η αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού και φρονεί ότι, στην πραγματικότητα, τα μέλη της Europrint δεν έχασαν καθόλου από το μερίδιό τους στην αγορά αλλά, αντιθέτως, η παραγωγή τους σημείωσε ελαφρά άνοδο. Επιπλέον, οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις που έπαυσαν τις εργασίες τους πριν από την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο θα έπρεπε να μη ληφθούν υπόψη κατά την αποτίμηση της ζημίας.
- 90 Το επιχείρημα αυτό στερείται βάσεως. Πρέπει να επισημανθεί ότι τα αριθμητικά στοιχεία που παρατίθενται στην 47η αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού συμφωνούν απολύτως με τα περιεχόμενα στη μελέτη E & W, την οποία επικαλείται η Nakajima. Η εν λόγω μελέτη όμως διαπιστώνει ουσιώδεις απώλειες μεριδίων της αγοράς για τους κοινοτικούς κατασκευαστές εκτυπωτών μεταξύ 1983 και 1986, που συνδυάζονται με σημαντική αύξηση των μεριδίων αγοράς των Ιαπώνων εξαγωγέων. Εξάλλου, από τα αριθμητικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί έχασαν μερίδια της αγοράς, τούτο δε χωρίς να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που αφορούσαν τις δύο επιχειρήσεις Triumph-Adler και Logabax που είχαν παύσει τις εργασίες τους πριν από την καλυπτόμενη από την έρευνα περίοδο.
- 91 Η Nakajima υποστηρίζει επίσης ότι οι εκτιμήσεις του Συμβουλίου σχετικά με την εξέλιξη των τιμών είναι εσφαλμένες, καθόσον η μείωση των τιμών των εκτυπωτών στην κοινοτική αγορά, που δεν είναι τόσο σημαντική όσο δείχνει ο οριστικός κανονισμός, οφείλεται στη μεγάλη μείωση του κόστους παραγωγής και στην αύξηση των μεριδίων της αγοράς των Ιαπώνων εξαγωγέων. Η Nakajima υποστηρίζει επίσης ότι οι τιμές των εκτυπωτών της αυξήθηκαν μεταξύ του 1984 και του 1986. Επιπλέον, το Συμβούλιο υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά τη μείωση των τιμών στην οποία αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις 51 και 53 του οριστικού κανονισμού, καθόσον συνέκρινε ορισμένη τιμή στο στάδιο « έξοδος από το εργοστάσιο » με τιμή στο στάδιο διανομής.
- 92 Επ' αυτού πρέπει να τονιστεί, καταρχάς, ότι το γεγονός ότι οι υπολογισμοί της Nakajima κατέληξαν σε μικρότερη μείωση της τιμής απ' ό,τι οι υπολογισμοί του Συμβουλίου εξηγείται από το ότι στους πρώτους δεν συμπεριλαμβάνεται το έτος 1983. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι ο ισχυρισμός της Nakajima, σύμφωνα με την οποία οι μειώσεις τιμών στην κοινοτική αγορά οφείλονται όχι στην αύξηση των μεριδίων αγοράς των Ιαπώνων εξαγωγέων αλλά σε σημαντική μείωση των εξόδων παραγωγής, παραμένει απλός ισχυρισμός. Περαιτέρω, και αν ακόμη θεωρηθεί ως αληθές ότι, μεταξύ 1984 και 1986, οι τιμές της Nakajima αυξήθηκαν οι τιμές της προσφεύγουσας, όπως ορθά παρατήρησε το Συμβούλιο, εξακολουθούσαν να είναι χαμηλότερες κατά

41 %. Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα περί άνισης μεταχειρίσεως κατά τη σύγκριση των τιμών, πρέπει να απορριφθεί για τους ίδιους λόγους στους οποίους στηρίζεται η συλλογιστική που εκτίθεται στις σκέψεις 70 έως 74 της παρούσας αποφάσεως.

- 93 Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός περί σφαλμάτων κατά την εκτίμηση της εξελίξεως των τιμών είναι απορριπτός.
- 94 Η Nakajima προβάλλει επίσης την ύπαρξη σφαλμάτων κατά την εκτίμηση των λοιπών σημαντικών οικονομικών παραγόντων που αναφέρονται στην 54η και 55η αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού. Εκθέτει ότι μεταξύ 1984 και 1986 οι κοινοτικοί παραγωγοί αύξησαν το δυναμικό τους και δεν υπέστησαν ζημία, καθότι είχαν επαρκείς πόρους για να προβούν σε επενδύσεις, και μάλιστα προέβησαν σε επενδύσεις πέραν των αναγκαίων.
- 95 Αρκεί να σημειωθεί επ' αυτού ότι η προσφεύγουσα ούτε ανέφερε την πηγή των αριθμητικών δεδομένων που επικαλείται προς στήριξη του ισχυρισμού της ούτε δικαιολόγησε σοβαρά εν λόγω δεδομένα.
- 96 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο ισχυρισμός περί προφανούς σφάλματος κατά την εκτίμηση των οικονομικών δεδομένων είναι απορριπτός.
- 97 Τέλος, η Nakajima αμφισβητεί το γεγονός ότι η προβαλλόμενη από την Europrint ζημία προκλήθηκε από τις εισαγωγές ιαπωνικών κρουστικών εκτυπωτών χαρακτήρων με πίνακα κουκκίδων, υποστηρίζει δε ότι η εν λόγω ζημία είναι το αποτέλεσμα εισαγωγών εκτυπωτών από τρίτες χώρες εκτός της Ιαπωνίας. Αναφερόμενη στην 60ή αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού, η Nakajima προσάπτει ιδίως στο Συμβούλιο ότι δεν εξέτασε το θέμα της ζημίας που προκλήθηκε από τις εισαγωγές εκτυπωτών από τρίτες χώρες, ενώ θεωρεί ότι το Συμβούλιο απέδωσε περισσότερη από τη δέουσα βαρύτητα στην προκληθείσα από τους Ιάπωνες παραγωγούς ζημία.
- 98 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Το Συμβούλιο εξέθεσε με πειστικό τρόπο ότι οι εισαγωγές εκτυπωτών από τρίτες χώρες εκτός της Ιαπωνίας δεν προκά-

λεσαν ζημία στην κοινοτική αγορά, δεδομένου ότι έγιναν αισθητές σε ένα μόνο κράτος μέλος και έλαβαν σημαντικές διαστάσεις μόνο μετά το πέρας της περιόδου που καλύπτει η έρευνα στην οποία αναφέρεται η παρούσα δίκη.

- 99 Περαιτέρω, η Nakajima δεν προσκόμισε καμία απόδειξη πρακτικής ντάμπινγκ για τη ληφθείσα υπόψη περίοδο κατά τις εισαγωγές εκτυπωτών από τρίτες χώρες εκτός της Ιαπωνίας, κατά συνέπεια δε, δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι οι παράγοντες τους οποίους επικαλέστηκε συνέβαλαν στην πρόκληση της διαπιστωθείσας ζημίας.
- 100 Προς στήριξη του ισχυρισμού περί εσφαλμένης εκτιμήσεως όσον αφορά το συμφέρον της Κοινότητας για τερματισμό της ζημίας που προκαλούν οι πρακτικές ντάμπινγκ, η Nakajima διατείνεται ότι, σε αντίθεση προς τα υποστηριζόμενα από το Συμβούλιο στις αιτιολογικές σκέψεις 63 έως 66 του οριστικού κανονισμού, η μείωση της αποδοτικότητας που υπέστησαν οι κοινοτικοί παραγωγοί οφείλεται όχι στις πρακτικές ντάμπινγκ των Ιαπώνων εξαγωγέων αλλά στα σφάλματα των ιδίων κατά τη διαχείριση.
- 101 Αρκεί να σημειωθεί σχετικά ότι, όπως έχει ήδη διαπιστώσει το Δικαστήριο στη σκέψη 90 της παρούσας αποφάσεως, το Συμβούλιο δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής του ευχέρειας, καταλήγοντας εν προκειμένω στο συμπέρασμα ότι η κοινοτική βιομηχανία απώλεσε μερίδια της αγοράς συνεπεία των πρακτικών ντάμπινγκ των Ιαπώνων εξαγωγέων. Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα ουδόλως θεμελίωσε τον ισχυρισμό της περί σφαλμάτων διαχειρίσεως των κοινοτικών παραγωγών.
- 102 Από το σύνολο των προηγηθεισών σκέψεων προκύπτει ότι οι ισχυρισμοί περί σφαλμάτων όσον αφορά τη ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία και το συμφέρον της Κοινότητας για τερματισμό της στερούνται βάσεως και, επομένως, πρέπει να απορριφθούν.

7. *Επί του ισχυρισμού περί σφαλμάτων κατά τον καθορισμό του ποσού του δασμού αντιντάμπινγκ*

- 103 Καταρχάς, η Nakajima προσάπτει στο Συμβούλιο ότι, προκειμένου να καθορίσει το ύψος των αναγκαιών για την εξάλειψη της ζημίας δασμών, απέδωσε, όπως προκύπτει από την 68η αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού, τη μείωση των τιμών των εκτυπωτών στην κοινοτική αγορά σε πρακτικές ντάμπινγκ και δεν μελέτησε σε βάθος τις πραγματικές αιτίες της μείωσης αυτής των τιμών. Εξάλλου, η Nakajima επικρίνει τη μέθοδο υπολογισμού του κατώφλιου ζημίας του κάθε εξαγωγέα, που περιγράφεται στην 72η αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού, κατά την οποία το εν λόγω κατώφλιο ζημίας καθορίζεται κατόπιν συγκρίσεως της μέσης σταθμισμένης τιμής πώλησεως στον πρώτο αγοραστή και της μέσης αξίας cif των οικείων πωλήσεων. Εκτιμά δε, ότι, αν η εν λόγω μέθοδος είχε εφαρμοστεί σωστά, το κατώφλιο ζημίας για τη Nakajima θα έπρεπε να ήταν μηδενικό.
- 104 Το πρώτο σκέλος του ισχυρισμού αυτού πρέπει να απορριφθεί εν όψει των σκέψεων που αναπτύχθηκαν κατά την εξέταση του ισχυρισμού της Nakajima περί σφαλμάτων κατά την εκτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία. Εξάλλου, οι αιτιολογικές σκέψεις του προσωρινού και του οριστικού κανονισμού δίνουν μια σαφή και εμπειριστατωμένη εξήγηση ως προς τη σχέση που υφίσταται εν προκειμένω μεταξύ της αυξήσεως των μεριδίων αγοράς των ιαπωνικών προϊόντων και των μειώσεων των τιμών των εκτυπωτών.
- 105 Όσον αφορά το κατώφλιο ζημίας, η Επιτροπή ανέφερε, χωρίς να αντικρουστεί, ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας είναι αποτέλεσμα μη κατανοήσεως της μεθόδου υπολογισμού που εκτίθεται στην 72η αιτιολογική σκέψη του οριστικού κανονισμού. Ειδικότερα, το κατώφλιο ζημίας εκφράζει την αύξηση που πρέπει να σημειώσουν οι τιμές των ιαπωνικών προϊόντων στην Κοινότητα προκειμένου να καλυφθεί το ποσό κατά το οποίο αυτές υπολείπονται των τιμών των κοινοτικών προϊόντων. Όμως, το εν λόγω κατώφλιο ζημίας, που υπολογίστηκε στο πλαίσιο της έρευνας, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως έχει για να εκφράσει το ύψος του δασμού, διότι ελήφθη με αναφορά όχι στην τιμή « ελεύθερο στα σύνορα » της Κοινότητας (στο εξής: τιμή cif), αλλά στην τιμή πώλησεως στον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή στην Κοινότητα, η οποία είναι κατ' ανάγκη ανώτερη της τιμής cif, λόγω του ότι συμπεριλαμβάνει τους τελωνειακούς δασμούς και τα έξοδα εκτελωνισμού. Αντίθετα, οι δασμοί αντιντάμπινγκ επιβάλλονται επί των καθαρών τιμών « ελεύθερο στα σύνορα » της Κοινότητας προ του εκτελωνισμού, ήτοι επί της αξίας cif των εισαγομένων προϊόντων. Κατά συνέπεια, για τον καθορισμό του ύψους του δασμού αντιντάμπινγκ, το κατώφλιο ζημίας πρέπει να μετατρέπεται σε ποσοστό της τιμής cif κάθε εξαγωγέα.

106 Επομένως, ο ισχυρισμός περί εσφαλμένου υπολογισμού του ποσού του δασμού αντιντάμπινγκ είναι αβάσιμος.

8. *Επί του ισχυρισμού περί παραβίασως πλειόνων γενικών αρχών του δικαίου*

107 Στο πρώτο σκέλος του εν λόγω ισχυρισμού, η Nakajima υποστηρίζει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, οι κοινοτικές αρχές προσέβαλαν ποικιλοτρόπως τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, διατείνεται ότι οι εν λόγω αρχές δεν της γνωστοποίησαν εγκαίρως ότι επρόκειτο να μην εφαρμόσουν στην περίπτωση της τη μέθοδο υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας που είχαν εφαρμόσει σε προηγούμενη διαδικασία αντιντάμπινγκ, που αφορούσε ηλεκτρονικές γραφομηχανές και κατέληξε στην προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, TEC. Αν είχε εφαρμοστεί η εν λόγω διαδικασία, η ιδιαιτερότητα της δομής της Nakajima θα είχε ληφθεί υπόψη, γεγονός που θα είχε οδηγήσει στον τερματισμό της διαδικασίας αντιντάμπινγκ ως προς την προσφεύγουσα (βλ. απόφαση 86/34/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 12ης Φεβρουαρίου 1986, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών που κατασκευάζονται από τη Nakajima All Precision Co. Ltd, καταγωγής Ιαπωνίας, ΕΕ L 40, σ. 29). Εξάλλου, η Nakajima προσάπτει στις κοινοτικές αρχές ότι δεν της κοινοποίησαν εγκαίρως τα ονόματα των επιχειρήσεων των οποίων τα λογιστικά στοιχεία ελήφθησαν υπόψη για τη διαμόρφωση της κατασκευασμένης κανονικής αξίας στην παρούσα διαδικασία. Περαιτέρω, διατείνεται ότι δεν της παρασχέθηκε η δυνατότητα να εκθέσει κατά τον δέοντα τρόπο την άποψή της σχετικά με την ιδιαιτερότητα της δομής της και ότι η Επιτροπή μετέτληε παρελκυστικές μεθόδους, ιδίως δίνοντας στην προσφεύγουσα την εντύπωση ότι θα μπορούσε ακόμη να προβάλλει τα επιχειρήματά της κατά την « disclosure conference » (ενημερωτική σύσκεψη), η οποία θα επραγματοποιείτο μετά την υποβολή της προτάσεως της Επιτροπής για τον νέο βασικό κανονισμό. Τέλος, όσον αφορά τον καθορισμό του ύψους της ζημίας, η Επιτροπή χρησιμοποίησε στοιχεία άλλα από τα περιεχόμενα στη μελέτη E & W, στηρίχθηκε δε κυρίως σε στοιχεία που συνέλεξε στο πλαίσιο έρευνας που διεξήγαγε στις επιχειρήσεις των ενδιαφερομένων παραγωγών.

108 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, δεν υπάρχει προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, εφόσον παρέχεται η δυνατότητα στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, να καταστήσει γνωστή την άποψή της για το υποστατό και τη λυσιτέλεια των προβαλλομένων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων, ενδεχομένως δε και για τα έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή (βλ. παραδείγματος χάρη, απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-La Roche, ECR 1979, σ. 461, σκέψη 11).

- 109 Όμως, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα πρακτικά των συσκέψεων που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ της Nakajima και των κοινοτικών οργάνων, καθώς και από την αλληλογραφία που αντηλλάγη μεταξύ των μερών, η προσφεύγουσα μετέσχε σε όλες τις φάσεις της διαδικασίας και, κατά συνέπεια, ήταν σε θέση να καταστήσει γνωστές τις απόψεις της.
- 110 Επιπλέον, η Nakajima είχε στη διάθεσή της όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για να προετοιμάσει, έγκαιρα και αποτελεσματικά, την άμυνά της. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, το αργότερο μέχρι τις 15 Μαρτίου 1988, είχε ενημερωθεί για τη μέθοδο υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας. Εξάλλου, στις αιτιολογικές σκέψεις 36, 38 και 40 του προσωρινού κανονισμού, η Επιτροπή εξέθετε όλες τις λεπτομέρειες σχετικά με τον υπολογισμό αυτόν. Τέλος, στο από 21 Ιουνίου 1988 έγγραφό της, η Nakajima ανέπτυξε ήδη όλα τα επιχειρήματα τα οποία κατόπιν επανέλαβε στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.
- 111 Πρέπει να προστεθεί ότι η εφαρμοσθείσα στην περίπτωση της προσφεύγουσας μέθοδος υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας προβλέπεται ρητά στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, περίπτωση ii, του νέου βασικού κανονισμού, του οποίου η δημοσίευση έγινε τρεις μήνες και πλέον πριν από την έκδοση του οριστικού κανονισμού, γεγονός που σημαίνει ότι η Nakajima μπορούσε να καταστήσει εγκαίρως γνωστή την άποψή της επί του θέματος.
- 112 Περαιτέρω, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι η Nakajima δεν μπορεί να προσάψει στις κοινοτικές αρχές ότι δεν της παρέσχαν όλες τις πληροφορίες που ζήτησε, εκτός, βεβαίως, εκείνων που ήταν εμπιστευτικές. Πρέπει σχετικώς να επισημανθεί ότι, αφενός, η προσφεύγουσα ζήτησε πληροφορίες περί της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό των εξόδων και του κέρδους μόλις στις 2 Σεπτεμβρίου 1988, ήτοι εκτός της προθεσμίας ενός μήνα από της επιβολής του προσωρινού δασμού που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ, i, γγ, του νέου βασικού κανονισμού. Αφετέρου, οι λεπτομέρειες ως προς το κόστος και τα κέρδη των ανταγωνιστών της Nakajima πρέπει να θεωρηθούν εμπιστευτικές, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, του νέου βασικού κανονισμού και, επομένως, δεν μπορούσαν να κοινοποιηθούν στην προσφεύγουσα (βλ. ιδίως την προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, TEC, σκέψη 20).
- 113 Κατά τα λοιπά, το ενδεχόμενο εφαρμογής μιας διαφορετικής μεθόδου υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας, που εφαρμοζόταν ισχύοντος του προηγού-

μένου κανονιστικού πλαισίου, δεν ασκεί επιρροή στην παρούσα υπόθεση, καθότι οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες δεν μπορούν να επικαλούνται δικαίωμα εφαρμογής στην περίπτωση τους κανόνων που τροποποιήθηκαν με αποφάσεις ληφθείσες από τα κοινοτικά όργανα στο πλαίσιο της ασκήσεως της διακριτικής τους ευχερείας (βλ. παραδείγματα χάρη, απόφαση της 7ης Μαΐου 1987, 256/84, Koyo Seiko, Συλλογή 1987, σ. 1899, σκέψη 20).

- 114 Όσον αφορά, τέλος, τη χρησιμοποίηση λογιστικών στοιχείων άλλων από τα περιεχόμενα στη μελέτη E & W, από το έγγραφο της 28ης Σεπτεμβρίου 1988, που απηύθυνε η Επιτροπή στη Nakajima, προκύπτει ότι ουδέποτε τέθηκε θέμα να στηριχθούν οι κοινοτικές αρχές αποκλειστικά στα στοιχεία της εν λόγω μελέτης. Ωστόσο, δεν αμφισβητείται ότι ο φάκελος που καταρτίστηκε από την Επιτροπή, στον οποίο η προσφεύγουσα είχε πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο α, του νέου βασικού κανονισμού, περιείχε μη εμπιστευτικές περιληπτικές εκθέσεις περί των δεδομένων των διαφόρων κοινοτικών παραγωγών. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα είχε πρόσβαση σε όλα τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η διαπίστωση της ζημίας.
- 115 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του εν λόγω ισχυρισμού στερείται βάσεως.
- 116 Προς στήριξη του δευτέρου σκέλους του ισχυρισμού αυτού, η Nakajima προβάλλει ότι εν προκειμένω παραβιάστηκε η αρχή της ασφαλείας του δικαίου, επειδή, κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ επί της οποίας το Δικαστήριο εξέδωσε την παραπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, TEC, η Επιτροπή και το Συμβούλιο έλαβαν υπόψη την ιδιαιτερότητα της δομής της προσφεύγουσας και τερμάτισαν για τον λόγο αυτό τη διαδικασία ως προς τη Nakajima. Εφόσον η δομή της Nakajima δεν μετεβλήθη έκτοτε, μπορεί να συναχθεί ότι αποτελεί κεκτημένο δικαίωμα της προσφεύγουσας να αναγνωριστεί ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της και να προσδοκά δικαιολογημένα ότι δεν θα ανατραπούν οι λύσεις που δόθηκαν υπό το καθεστώς του παλαιού βασικού κανονισμού. Περαιτέρω, παραβιάστηκε η αρχή της μη αναδρομικής ισχύος των κανόνων δικαίου συνεπεία της εφαρμογής, από 15ης Μαρτίου 1988, μιας νέας μεθόδου υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας που δεν προβλεπόταν στον ισχύοντα κατά τον κρίσιμο χρόνο βασικό κανονισμό και η οποία ήταν πλήρως αντίθετη προς την μέχρι τότε ερμηνεία από τα κοινοτικά όργανα.
- 117 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά. Καταρχάς, πρέπει να τονιστεί ότι, σε αντίθεση με όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το Δικαστήριο, με την παραπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, TEC, όπου η Nakajima δεν ήταν διάδικος,

αποφάνθηκε αποκλειστικά επί του κανονισμού (ΕΟΚ) 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 163, σ. 1), αφήνοντας ρητώς ανοικτό το ζήτημα της βασιμότητας του τερματισμού της διαδικασίας ως προς τη Nakajima.

- 118 Έν πάση περιπτώσει, η διαδικασία που ακολουθήθηκε στα πλαίσια της υποθέσεως αυτής σε σχέση με τη Nakajima δεν αποτελεί προηγούμενο που δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα, καθότι η νομολογία θεωρεί ότι ο βασικός κανονισμός περί ντάμπινγκ παρέχει στις κοινοτικές αρχές ορισμένη διακριτική ευχέρεια, ιδίως όσον αφορά την εκτίμηση του ποσού των εξόδων που θα συμπεριληφθεί στην κατασκευασμένη κανονική αξία (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, TEC, σκέψη 33) και ότι το γεγονός ότι η κοινοτική αρχή κάνει χρήση της διακριτικής αυτής ευχερείας, χωρίς να εξηγεί λεπτομερώς και εκ των προτέρων τα κριτήρια τα οποία σκοπεύει να εφαρμόσει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ασφαλείας του δικαίου (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, Brother, σκέψη 29).
- 119 Όσον αφορά, εξάλλου, την προβαλλόμενη προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι κοινοτικές αρχές έχουν ευρεία διακριτική ευχέρεια, οι συναλλασσόμενοι δεν μπορούν να επικαλούνται βασίμως κεκτημένο δικαίωμα διατηρήσεως ενός πλεονεκτήματος απορρέοντος από την εφαρμοστέα κοινοτική ρύθμιση και του οποίου επωφελήθηκαν σε δεδομένη στιγμή (βλ. ιδίως απόφαση της 21ης Μαΐου 1987, 133 έως 136/85, Rau, Συλλογή 1987, σ. 2289, σκέψη 18). Υπό τις συνθήκες αυτές, η μέθοδος υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας που χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο προηγούμενης διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν συνεπάγεται κεκτημένο δικαίωμα της Nakajima για εφαρμογή της ίδιας μεθόδου στην προκειμένη περίπτωση.
- 120 Επίσης, κατά πάγια νομολογία, που υπενθυμίζεται στη σκέψη 113 της παρούσας αποφάσεως, οι συναλλασσόμενοι δεν μπορούν να προσδοκούν βασίμως τη διατήρηση της υφισταμένης καταστάσεως η οποία είναι δυνατόν να τροποποιηθεί με αποφάσεις λαμβανόμενες από τα κοινοτικά όργανα στο πλαίσιο ασκήσεως της διακριτικής τους ευχερείας.
- 121 Τέλος, από τις σκέψεις 23 και 24 της παρούσας αποφάσεως συνάγεται ότι ο ισχυρισμός περί παραβιάσεως της αρχής της μη αναδρομικότητας στερείται βάσεως.

- 122 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του προβληθέντος από τη Nakajima ισχυρισμού πρέπει να απορριφθεί.
- 123 Τρίτον, η Nakajima ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε η αρχή της ίσης μεταχείρισεως, διότι η μέθοδος υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας που εφαρμόστηκε εν προκειμένω συνεπάγεται διάκριση εις βάρος της προσφεύγουσας, καθόσον χρησιμοποιεί λογιστικά στοιχεία αφορώντα επιχειρήσεις με διαφορετική δομή από τη δική της, και διότι η σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής πραγματοποιήθηκε σε δύο διαφορετικά στάδια της εμπορίας.
- 124 Το εν λόγω επιχείρημα είναι αλυσιτελές. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 60 έως 67 της παρούσας αποφάσεως, η εφαρμοσθείσα εν προκειμένω μέθοδος υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας δεν συνεπάγεται διάκριση καθότι, σύμφωνα με τη νομολογία, τοποθετεί τη Nakajima στην κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν εάν είχε πραγματοποιήσει πωλήσεις εκτυπωτών στην Ιαπωνία, οι δε κοινοτικές αρχές ορθώς έκριναν ότι είναι αδύνατον να είναι μία επιχείρηση παρούσα στην ιαπωνική αγορά ηλεκτρονικών προϊόντων χωρίς να διαθέτει ίδια οργάνωση πωλήσεων. Εξάλλου, όπως ήδη δέχθηκε έκρινε το Δικαστήριο στις σκέψεις 70 έως 72 της παρούσας αποφάσεως, η σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής δεν πραγματοποιήθηκε, στην προκειμένη περίπτωση, σε δύο διαφορετικά στάδια εμπορίας.
- 125 Υπό τις συνθήκες αυτές ουδόλως παραβιάστηκε εν προκειμένω η αρχή της ίσης μεταχείρισεως.
- 126 Τέταρτον, η Nakajima θεωρεί ότι ο οριστικός κανονισμός αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι επιβλήθηκε δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 12 % στην προσφεύγουσα χωρίς να ληφθεί υπόψη η ιδιαιτερότητα της δομής της, ενώ αν είχαν ληφθεί υπόψη τα δικά της έξοδα και ένα εύλογο περιθώριο κέρδους θα είχε προκύψει τουλάχιστον αμελητέο περιθώριο ντάμπινγκ με αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της Nakajima από την παρούσα διαδικασία.
- 127 Όμως, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό για τους λόγους που εκτίθενται εκτενέστερα στις σκέψεις 60 έως 67 της παρούσας αποφάσεως.

- 128 Πέμπτον, η Nakajima επικαλείται παραβίαση της αρχής της καλόπιστης και επεικούς εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, ισχυριζόμενη ότι η εφαρμογή στην περίπτωση της μιας νέας μεθόδου υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας δεν ενδείκνυται υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις και συνεπάγεται σοβαρές αδικίες.
- 129 Ωστόσο, το επιχείρημα αυτό, το οποίο βασίζεται σε εσφαλμένες υποθέσεις, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 60 έως 67 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να απορριφθεί.
- 130 Τέλος, η Nakajima επικαλείται παραβίαση της αρχής του estoppel, ισχυριζόμενη ότι οδηγήθηκε στη συναγωγή εσφαλμένων εντυπώσεων από τη μεταχείριση της οποίας έτυχε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ που αφορούσε τις ηλεκτρονικές γραφομηχανές.
- 131 Το επιχείρημα αυτό, το οποίο αποτελεί παραλλαγή του ισχυρισμού περί παραβιάσεως της αρχής της ασφαλείας του δικαίου, είναι επίσης απορριπτέο ενόψει των λόγων που αναπτύσσονται διεξοδικότερα στις σκέψεις 117 έως 121 της παρούσας αποφάσεως.
- 132 Δεδομένου ότι κανένα από τα επιχειρήματα που επικαλέστηκε η Nakajima δεν μπορεί να γίνει δεκτό, ο ισχυρισμός περί παραβιάσεως ορισμένων γενικών αρχών του δικαίου πρέπει να απορριφθεί.

9. *Επί του ισχυρισμού περί καταχρήσεως εξουσίας*

- 133 Με τον ισχυρισμό αυτό, η Nakajima προσάπτει στις κοινοτικές αρχές ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, δεν επέδειξαν τη δέουσα προσοχή και σχολαστικότητα, πράγμα που αντιβαίνει στον επιδιωκόμενο από την εφαρμοστέα ρύθμιση σκοπό. Η προσφεύγουσα προσάπτει, ειδικότερα, στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε καλόπιστα και με πνεύμα επεικειάς κατά πόσο ήταν αναγκαία η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στην περίπτωση της και ότι έθεσε σε κίνηση μία διαδικασία, από λάθος ή βαριά αμέλεια, για να της επιβάλει, σε αντίθεση προς την προηγούμενη πρακτική, δασμό αντιντάμπινγκ. Έτσι, οι κοινοτικές αρχές έβλαψαν ηθελημένα την προσφεύγουσα και προσπάθησαν να αποφύγουν να βρεθούν στη θέση στην οποία βρέθηκαν στην υπόθεση που οδήγησε στην έκδοση της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 5ης Οκτωβρίου 1988, TEC.

- 134 Πάντως, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας στερούνται παντελώς βάσεως. Αρκεί να επισημανθεί σχετικά ότι η Nakajima δεν κατόρθωσε να προσκομίσει τα στοιχεία τα οποία απαιτούνται, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλ. ιδίως απόφαση της 11ης Ιουλίου 1990, C-303/88, *Serges*, Συλλογή 1990, σ. I-3027, σκέψη 33), για τη θεμελίωση της καταχρήσεως εξουσίας, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να υποβάλει στην κρίση του Δικαστηρίου, στηριζόμενη σε αντικειμενικές, λυσιτελείς, και πειστικές ενδείξεις, τις περιστάσεις και τους λόγους που θα επέτρεπαν να συναχθεί ότι το επίδικο μέτρο ελήφθη προς επίτευξη σκοπών άλλων από εκείνους για τους οποίους είχε προβλεφθεί.
- 135 Πράγματι, η Nakajima, προβάλλουσα την κατάχρηση εξουσίας, περιορίστηκε στην προβολή ισχυρισμών χωρίς να αποδείξει τη βασιμότητά τους. Πρέπει να προστεθεί ότι το γεγονός ότι οι κοινοτικές αρχές δεν έκαναν δεκτά τα επιχειρήματα της Nakajima, τα οποία θεώρησαν αβάσιμα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά κατάχρηση εξουσίας.
- 136 Άλλωστε, όπως προκύπτει από τις διαπιστώσεις του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση, οι κοινοτικές διατάξεις εφαρμόστηκαν εν προκειμένω ορθά και σύμφωνα με τον σκοπό τους. Στις αιτιολογικές σκέψεις τόσο του προσωρινού όσο και του οριστικού κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα εξέθεσαν τους λόγους οι οποίοι τα οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι εν προκειμένω τα συμφέροντα της Κοινότητας απαιτούσαν λήψη, δυνάμει της βασικής ρυθμίσεως, μέτρων ικανών να προστατεύσουν τους κοινοτικούς παραγωγούς κατά των εισαγωγών προϊόντων τα οποία αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.
- 137 Επομένως, ο ισχυρισμός περί καταχρήσεως εξουσίας πρέπει να απορριφθεί.
- 138 Δεδομένου ότι κανένας από τους ισχυρισμούς της Nakajima δεν μπόρεσε να γίνει δεκτός, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

139 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν τη διαδικασία για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και εκείνων της παρεμβάσεως της Επιτροπής. Δεδομένου ότι η παρεμβάσα Europrint δεν υπέβαλε αίτημα σχετικά με τα δικαστικά έξοδα, πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων καθώς και εκείνων της παρεμβάσεως της Επιτροπής.
- 3) Η παρεμβάσα Europrint θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Due Mancini O'Higgins Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias

Díez de Velasco Κακούρης Schockweiler Grévisse Zuleeg Kapteyn

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Μαΐου 1991.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

J.-G. Giraud

O. Due